

„PAPRIKA SPECIAL DE SZEGED,
PRODUIT EN HONGRIE”

Tovább
korszerűsödik

a szegedi Paprikafeldolgozó

A vártnál jobb paprika-termost takarítottak be Szeged környékén az elmúlt esztendőben. Még ma is zsúfolásig teltek a nagy beton-száritók, dolgozhat a gyár. Azon már kevesen aggódnak, mi lesz a múlt évi terméssel. A termelők áadták a vállalatnak, s az ő figyelmük már a jövő évi felé fordul. A jövő évi pedig még a palántagyakban van. Sok múlik azon is, hogyan fejlődik a palánta, mert ahhoz, hogy kiváló minőségű, ízletes és jó paprika teremjen, amit külföldön is, belső földön is szívesen megvásárolnak, ahhoz a magelvéztől kezdve a termés betakarításáig, sőt felfűzésig és hasításig nagy gondot kell fordítani.

Az elmúlt év őszen újabb segítségnyújtással sietett a Paprikafeldolgozó Vállalat

a termelők
támogatására.

Melegágyi ablakkeretet ígért a termelőknek, hogy időre nevelhessenek kiültetésre alkalmas palántákat, s így már május végén földbe kerülhessen a sok ezer palán-

ta Szeged környékén. Csak 550 ablakkeretet rendeltek ekkor a termelők. A vállalat viszont tizezret csináltatott. A gondos előrelátás hasznos volt, mert a tavaszszal kiderült, még annál is többen jelentkeztek kereket, mint amire számítottak, annyian, hogy újabb kétezret kellett rendelni. Azok jártak jól, akik megfogadták a tanácsot, mert nekik máris szép palántájuk van. Akik ragaszkodtak a régi palántanevelési módszerhez és szabadágban, ahogy Szeged környékén mondják: hidegágban nevelték a palántákat, azok örülhetnek, ha július első hetében kiültethetik palántájukat, mert a hideg időjárás miatt csak senyvedtek és nem fejlődtek a palánták.

Ha azt akarjuk, hogy
versenyképes
maradjon

a világpiacon a szegedi paprika, természetesen nemcsak a termelésben, hanem a feldolgozásban, sőt még a csomagolásban is haladnunk

kell a korrall. Helyes az a törekvés, hogy korai ültetésű palántákat neveljünk, s tökéletesítsük az őrlést és a csomagolást. A nem is olyan régen megnyitott brüsszeli világlágyban is tapasztalták szakembereink, hogy más országokban milyen nagy gondot fordítanak a csomagolásra. Milyen jó, hogy mi sem maradtunk el ebben. A szegedi paprikát igen tetszetős alumínium-fóliákban árusítják Brüsszelben. Az első szállítással negyven vagon paprikát küldtek ki tizdekás csomagolásban. A kiállítás még hosszú hónapokig nyitva tart, rövidesen megérkezik Brüsszelbe a második megteleítés, a genoferm-fóliába csomagolt paprika. Ez PVC típusú műanyag, amit paprikaalakúra formálnak és hét deka örléményt tesznek bele. A tetszetős csomagoláson aranybetűkből ékeskedik a felirat: »Paprika special de Szeged, produit en Hongrie«.

Természetesen ez nemcsak a külföld részére készül majd, rövidesen megjelenik a hazai boltokban is.

Értékes, távlatokat mutató előadások hangzottak el a II. biológiai vándorgyűlésen Szegeden

Biztató jelenség a fiatal kutatógárda tudományos tevékenysége

A Magyar Biológiai Társaság — amint lapunkban közöltük — befejezte Szegeden megtartott háromnapos vándorgyűlését. E vándorgyűlésen a biológiai tudományok legkülönbözőbb területeiről érdekes, értékes s a legtöbb esetben távlatokat mutató előadások hangzottak el. Az első előadás, amely az első nap délelőtti-jének a megnyitó utáni részét egészen kitöltötte az elektromikroszkópi képek-

kel és ezeknek a szövettanban és a histokémiában való használhatóságával foglalkozott. Együttal megjelölte azokat a módszereket és lehetőségeket, amelyeknek betartása mellett ezzel a ma már világszerte nagy sikerrel használt eszközzel a protoplazma funkcionális morfológiája és vegyi szerkezetei alaposabban megismerhetők. A továbbiakban az önálló kutatások eredményeiről szóló 10—15

perces előadások két szekcióban hangzottak el.

Az »A«-szekcióban tudománytörténeti, antropológiai, növényenológiai, növényföldrajzi, hidrobiológiai, bakteriológiai és immunológiai előadásokat tartottak. Ezekhez a mikológiai, genetikai és serológiai előadások csatlakoztak.

A »B«-szekcióban különböző histokémiái, növényfiziológiai, idegszöveti, hormonai, izomélettani, ideglettani és reflexológiai vizsgálatok eredményeiről hangzottak el a beszámolók. Ezek után a fehérje szintézisre vonatkozó újabb magyarországi vizsgálatokról volt részletes beszámoló, majd Anna Medvecskornas lengyel botanikusnő tartott érdekes előadást. Az előadókat jellemezte a nemzetközi irodalomban való otthonosság, az anyagoknak és módszereknek a kellő formában való használatára való képesség, a kritikai szellem és a vitaközvetítő készség. Meglepő és biztató jelenségeként kell elkönyvelnünk, hogy az előadások-nak a legnagyobb részét fiatalok tartották, akik az esetek legnagyobb részében határozott jelét adták annak, hogy a problémákat látják, a megoldáshoz vezető utakat helyesen keresik, s a talált eredményeket az egységes tudományos biológiai keretbe tudják illeszteni. Az előadások sokasága, az ifjúságnak a tömeges szereplése azt az örömdetes tényét demonstrálta, hogy az elmúlt néhány esztendő lefolyása alatt az öregek védőszárnyai és irányítói tevékenysége mellett életerőtől duzzadó tudás- és munkavágytól fűtött fiatal biológusgárda nevelődött ki, amely akar és tud dolgozni, amely ismeri az analízis elvégzéséhez vezető utakat és eszközöket, s a részletes eredmények felhasználásával a szintézisre is képes.

Sorolhatnám még,

hogy némely szülő milyen minősíthetetlenül viselkedik gyermeke tanáraival szemben, minden pedagógiai érzék és az együttműködésre való hajlandóság nélkül, s hogyan jelentkezik ezeknek az eseteknek a visszhangja a szemtanú tanulóknál — de felesleges. Minden iskolában van néhány ilyen szülő, mint »pedagógiai eset« — s ezért inkább azt szeretném, hogy egyrészt a pedagógusok megbecsülése, másrészt az oktatás és nevelés érdekében a többi szülő működjen együtt a tanárokkal, talán akkor jobb belátásra térnek.

Olyanformán képzelhető ez el, mint a kommunista szülők értekezletén több szegedi iskolában eddig is megselekedtek. Vállalták egyes szülők azt is, hogy meglátogatják azokat, akik ferde feljogást dédelgetnek a pedagógus hivatásról és hajlamosak a szülői túlkapaszkodásra. Ha ez a kezdeményezés általános méreteket öltene, talán nem lenne többé szegedi szülő ilyenféle »pedagógiai eset«.

S. I.

Az ifjúsági összefogás, a békeharc jegyében

Gondolatok a megye fiataljainak találkozója előtt

Oly korban éltem én e földön,
mikor gyermeknek átok volt az anyja,
s az asszony boldog volt, ha elvetélt,
az élő irigylé a ferges siri holtat,
míg habzott asztalán a sűrű méregoldat.

Nem is olyan régen, éppen 14 évvel ezelőtt, májusban, az év legszebb, legvirágosabb hónapjában írta e sorokat Radnóti Miklós, mert nagyon szerette az életet, a tavaszt, a szerelmet: a békét.

...S alig néhány hónap múlva beteljesedett súlyos megérzése:

...Virág voltam, gyökér lettem,
súlyos sötét föld felettem,
sorsom elvégeztetett,
fűrészt sír fejem felett.

A költőt, termékeny ifjúságával, lángoló szívével, nagy élniakarásával, sok-sok társával együtt nyelte el az abdai véres tömegsír 1944-ben.

Európa országain ekkor gyilkolt, pusztított végig a második imperialista világháború.

Kevesen emlékeznek erre ma Magyarországon? Nagyon is sokan. Ifjúságunk jórésze viszont — még a 28 évesek is —, alig élt ebben a korban, alig ismeri az utat, amely e sokszor bírált mába elvezetett. Abban az időben — s a tőkés országokban még ma is —, így szól a kommunista ifjúságunk indulója:

A gond, az éhség a börtönőrünk,
A sorsunk mostoha.
Korán feltépte bőrünket
A tőke ostora.
A lánc lábunkon oly nehéz
Ifjúságunk korán elvész.
A proletárok ifjú gárdája mi vagyunk.
A munkások felszabadításáért harcolunk.

Ma már, amikor vidám gyűléseken, találkozókon, napfényes parkokban csendül fel a dal, ha végig is borzong valami furcsa érzés, kellemes izgalom fiataljainkon, csak az idősebb korosztály szeméből csál könnyeket az emlékezés. A gond, az éhség, az üldözés nem volt a mi mostani fiatalságunk osztályrésze, — a dal ritmusa, konok nekifeszülése, magabiztossága teszi, hogy tessék ez nekik. Sajnáljuk talán, hogy így van? Nem, nem sajnáljuk. Azt semmiképpen sem sajnálhatjuk, hogy nem kellett megszerveződjene a tökéltől, a munkanélküliség gondjaitól, a háború borzalmaitól. Sajnálatosabb, hogy ifjúságunk jórésze egy időben még saját indulóját, korunknak DIVSZ-indulóját sem tudta kellően átérzeni, mely pedig céljainkat hordozza magában:

Egy a jelszónk: a béke,
Harcba boldog jövőért megyünk.
Egy nagy cél érdekében
Tör előre ifjú seregünk,
Bár hol is van hazájuk...

És sajnálatos lenne nagyon, ha ezt ma sem, a KISZ fiatal kommunistái sem tudnák kellően átérzeni, — 1956 októbere után sem! Szerencsére azonban, ma már nem áll ez így! Fiatalságunk java, a KISZ-ben tömörült élgárda vezetésével, sokat tett az élet különböző területein a politikai és gazdasági kibontakozásért, áldozatos munkájukat szép eredmények dícsérik. Egyre többen értik meg fiataljaink közül, hogy az élettől csak annyit várhatnak joggal és tisztességgel, amennyit saját munkájuk, tudásuk és akaratauk, mint értéket alkot, — vagyis csak akkor lesz gazdagabb és tartalmasabb az egyén élete, ha ország, a társadalom is gazdagodik. Fiataltalaink javarésze — élén a

kiszesekkel — komolyan kiveszi a részét a mindennapok politikai harcaiból is. Politikailag felvilágosult, szocialista világnézetű, szakmailag is jól képzett ifjúság nélkül el sem képzelhető jövőnk építése, békés, szocialista rendszerünk biztos védelmezése. Eredményeink, melyek biztosítják a munkás- és parasztfjúság szellemi továbbképzését, — az iskolai rendszerek legmagasabb fokán is —, és gyakorlati érvényesülését az alkotó és termelői munka minden területén: az »egyenlő munkáért — egyenlő bért«, a fiatalokúak szociális védelmét, az ifjúházások lakásellátását stb. stb. — éppen az ifjúságnak a legdrágábbak. És egy esetleges újabb világégés is éppen a fiatalok számára jelentené a legnagyobb tragédiát! Mindennél jobban mutatja ezt — ha csak hozzávetőleg is — nyugatra disszidált fiaink véresen tragikus sorsa. Eppen ezért komoly és jelentőségteljes az a harc, amelyet ma ifjúságunk — karöltve a felnőtt korosztállyal — a béke megővése érdekében fejt ki munkája számos területén.

Most, amikor a tőke utolsó erőfeszítéseivel is, nap, mint nap új lángcsóvát vet Ázsia, Afrika, majd éppen Európa lőporos gócaiba, fokozottabban nyer értelmet ez a harc s vele egyik mozgalmi dalunk:

Láncunk leráztuk, a munkánk öröm.
Célunk új élet, nem új vörözőn.
Harc nélkül ám béke ránk nem derül,
Küzdjünk meg érette emberül.

E napokban a népek barátsága hónapját ünnepeljük. Alig néhány napja ifjúsági békegyűlésen tiltakoztunk a háborús provokációk, a tömegpusztító fegyverekkel való kísérletezések ellen.

Június 8-án is ennek jegyében, az ifjúsági összefogás, a világméretűekben folyó békeharc jegyében, erőnkben és a népek barátságának hatalmas erejében való biztos tudatunkban rendezzük meg nagy seregszemléjét a megye ifjúságának, tudva eredményeinket, látva jövő feladatainkat, hitet téve rendszerünk lelkesebb építése mellett. Seregszemlénket a megye élenjáró fiataljainak zászlóerdős felvonulása és nagygyűlése nyitja meg. Ennek, valamint az egész nap színes programjának is, — a sport- és kulturális vetélkedéseknek, a színpompás karneválnak és víziparádénak, találkozóknak és közös szórakozásoknak — mindnek ifjúságunk tetterejét, életvidámságát, a munka és a harc nehezségeit egyaránt ismerő és bíró felkészültségét, egészséges gondolkodásmódját kell kifejeznie.

A találkozó előkészületei azt mutatják, hogy a fiatalok megértették seregszemlének célját és tettek is már sokat ennek érdekében.

Seregszemlének részt vesz a Komszomol küldöttei mellett számos külföldi fiatal. Az lesz igazán szép, és büszke érzés, ha eddigi munkánk eredményeként ösztönén együtt énekelhetjük barátainkkal a komszomoldalt:

Nézd, mi mennyi mindent építettünk,
Mert miennünk a béke vágya él!
Am, ha dörrenne az ágyú torka,
Majd helytállunk.
Ifjúságunk semmitől sem fél!

Daloljon hát velünk június 8-án a béke és a szocializmus gondolatával, a haladás eszméivel egyetértő minden fiatal!

Andrássy Lajos

Tegnap Szegedre érkezett a zágrábi népi együttes

Ma nagyszabású műsort ad a Nemzeti Színházban

Tegnap délután Zágrából Szegedre érkezett a világlágy LADO jugoszláv népi együttes, hogy megkezdje tiznapos magyarországi vendég szereplését. A népek barátsága hónapjának alkalmából. A művészegyüttest a Kulturális Kapcsolatok Intézetének képviselői, valamint a városi tanács és a Hazafias Népfőnt vezetői köszöntötték.

A híres együttes pár napot pihenve, egyiptomi és olaszországi vendég szereplése után érkezett hazánkba. De megjárta már Svájc, Anglia, Franciaország, Norvégia, Németország, Lengyelország, Csehszlovákia és Görögország színpadait. Szegeden régi ismerőseket köszöntünk a népi együttes tagjaiban; hiszen két évvel ezelőtt nagy sikerrel játszottak a Szegedi Nemzeti Színházban is.

Tiznapos magyarországi programjuk során több déli városban fellépnek, így a mai, szegedi műsoruk 5 órakor kezdődik.

után vasárnap Hódmezővásárhelyen, majd Bácsalmáson, Baján, Mohácson, Komlón, Pécsen, Kaposváron és Nagykanizsán vendég szerepelnek.

Az együttes művészi felkészültségére jellemző, hogy a prágai Világifjúsági Találkozó versenyén Mojszejev híres együttese mögött, 36 csoport közül, a második helyen végeztek. Műsoruk gerince tánc, amelyet énekel, illetve eredeti népi hangszerekkel kísérnek. A ma délutáni előadáson 45 énekesük és táncosuk lép fel.

A kora délutáni órákban érkezett LADO művészei tegnap este megtekintették a Szegedi Nemzeti Színházban a Bűvös vadász előadását, majd az előadás után díszvacsorán vettek részt, ahol megjelentek városunk párt- és állami vezetői is.

Ma délutáni műsoruk fél